

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spał měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeň pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh éi khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ée!

F.

Szerebke njedzelske łopjena.

Wudawa so kóždy kobotu w Smolerjez knihicziščezetni w Budyschinje a je tam sa schtwórtlětnu pschedyplatu 40 np. dostacž.

Cantate.

Isa. 1, 16—21.

Wot jutrow so k swjatkam wobrocžamy. S swjatkich zjedza skutk Boha swjateho Ducha khwalicž, nowe narodzenje s Boha. S swjaty Duch pak nowy narod psches pomozne wězy hnady dokonja, wošebje psches słowo Bože. S słowo Bože swjatemu Duchej pucž pschihotuje a wutroby wotewrja, so móže pschińcž a so wulecž. Tehodla je jara pschihódne a rjane pschihotowanje na swjatkowu swjedžen, hdyž šebi napominanje dženkniščeje epistole wopominu: „Wšmicže to słowo horje s čzičej myšlu.“

Čzehodla dyrbinu słowo Bože s čzičej myšlu horje wsacž? Lubi kšchesczijenjo, to je słowo wot Boha. Šchtož pak je wot Boha, to je kóždy czaš dobre. Bóh je Wótž šwětla. Wón je šwětlo stworił, šwětlo je jeho drašta, kotruž je woblecženy. Wón jenož šwětly njeje, swjaty a čzišty, ale wschodobrocziwu. Wón ma nad tym šwoje wješele, wschitkim stworenjam derje čzinič. A jeho dobrocziwosč je njepšcheměnena. Šwětlo měšacžka pschihjera a wotbjera. Jašnosč hwěšdom so tu a tam s mróčzelemi pschitrywa; ale w Bosy žane wotmēnjenje ani wobroczenje šwětla a čzēmnosče njeje. Njepšchemēnjenu dobrocziwu Bóh je nam wjele dobrych darow dał: čzěto a žiwjenje, žonu a džěczi, draštu a čzrije, dom a dwór, jaštojnstwo a powołanje. Najwšchšchi dar pak, najdospołnišchi, kotruž je nam dał, je jeho słowo. S jeho wutroby wuškadža, wschitke troschtowanja, žohnowanja a napominanja,

kotrež wopšhija, šu wot njeho. A tutón dokonjany a dobry dar s Božeje ruti njedyrbjeli pschijecž?

Wošebje dokelž je słowo wěrnosče. Čzłowjetojo wěrnosč ptyachu a jeje njenamakachu. Běchu woni w nozy a wodnjo šlědzili, něhdže jedyn wješely sawoła: ja šym ju namakał. Ale bóršy drubi pschińdže a jeho wróczy. Někotři so wěrnosče khwalachu. Woni měšachu šwoje nalěcže; jim so wěriesche. Tola potom našyma pschińdže. A kaž našymiški wíchor je šuchim liščom hraje, tak šcžehowazy narod s jich łopjenami šahadžesche, na kotrychž běchu po šwojim pschewědczenju wěrnosč napišali. Napošledk ludžo bjes troschta a pomozu kaž w puščinje wokoło bludžachu a njewjedžichu ani k lěwizy ani k prawizy, ani šapoczatka ani kónza, s wotkal pschińdžechu, k čzemu šu žiwí a hđže póńdu. Tehdy je Bóh tón šnjes so na naš po šwojej hnadže šmilik. Wón je šwětlu do čzēmnosče šwěcžicž dał; wón je nam studžen wěcžneje wěrnosče wotewrił. Kaž wumožazy pucžpokasowat nam šwoje słowo pošlicžuje. Njedyrbjeli jo tehodla pschijecž?

Wošebje hdyž je słowo žiwjenja. Pschetož Bože słowo morwa wěz njeje, kaž so šwonkownje šda. Wono je wjele bóle šymjeńtne šorno; hdyž to s lubje do šemje pschińdže, bubnicž, klěcž, šthadžecž, šelenicž a šcžecž šapoczina. Šdyž Bože słowo s žyrkwje a biblije do wutroby pschińdže, so jeho stworicželšta a wobnowjaza móž wopokasuje. Wono s wopilža štróšbeho, s šurwarškeho pózcžiweho, s bjesbóžneho pobožneho čzłowjeka šcžini, s bojašneho šwěrneho šwědka šesom šhryšta. Šyžazy móžeja to s nami wobšwěcžicž,

so bėchu prjedy twjerdzi kaŝ kamjeń a ƚu pŝeŝ Boŝe ƚłowo roŝlamani, so bėchu ŝymni kaŝ łóđ a ƚu pŝeŝ Boŝe ƚłowo roŝtali, so bėchu cŝemni kaŝ nóz a ƚu pŝeŝ Boŝe ƚłowo roŝjaŝnjeni. Dŝeń wote dnja tutu ŝtworicŝelŝku a wobnowjazu móz Boŝeho ƚłowa taŝ derje mjeŝ ŝhubjenny a ŝabludŝenny mi naŝcheho luđa kaŝ wonka mjeŝ pohanami wohladamy a my dŝyrbjeli njeđziwajo na to ƚo ŝarjeŝ, Boŝe ƚłowo pŝchijecŝ? To ƚo njeŝtań.

Chŝeŝ ty paŝ jo pŝchijimacŝ, mój luby ŝchėŝcŝijano, potom teŝ jo wŝmi prawje horje. Budŝ ŝpėŝchny ŝ poŝłuchanju. Njemotŝtorŝaj to wot jeneje njeđzele ŝ druhej. Rózda njeđzela njech tebe do Boŝeho domu cŝehnje kaŝ tamny lud ŝ Genezareŝkemu jeŝorej ŝ łóđcŝyŝny Chrŝtuŝowej. Rózdy dŝeń tebe ŝ twojej ŝonu, dŝėcŝimi a cŝeledŝu pŝchi modlitwje a roŝpominanju Boŝeho ƚłowa namaŝaj. — Ğdyŝ ty paŝ Boŝe ƚłowo ƚłyŝchŝiŝ, a wono raŝ ŝ twojimi myŝlemi a ŝadanjami pŝeŝ jene njeje, o tehdy ƚo hnydom do dwėlowanja, ŝwarjenja, wadŝjenja a wuŝmėŝčenja njeŝodaŝ, ale „budŝ njeŝpėŝchny ŝ rėcŝenju.“ A hdyŝ tebi raŝ bolocŝow nacŝini, kaŝ jaŝne ŝwėtko ƚłukemu wócŝku ŝlė cŝini, kotreŝ je ƚo na cŝėmnoŝcŝ ŝwucŝilo, hdyŝ ŝ wótrym noŝom dŝiwje mjaŝo na tebi wotrėŝe, o potom pŝchecŝiwo njemu njeŝaŝhadŝej: „budŝ njeŝpėŝchny ŝ hnėwu.“ Ğłowŝki hnėw ŝenje njeŝini, ŝchtoŝ je pŝchėd Bohom prawe, najmjenje paŝ potom, hdyŝ ƚo pŝchecŝiwo Boŝemu ƚłowu wobrocŝa. Pŝchetoŝ ŝ tym ƚo ty ƚam pŝchecŝiwo ŝebi, pŝchecŝiwo ŝwojemu ŝboŝu, ŝwojej ŝbóŝnoŝcŝi wobrocŝeŝch. Ğdyŝ ty paŝ na ƚłowo Boŝe ŝ cŝiŝchey myŝlu poŝłuchaŝch, cŝiń po nim! Wotpołoz wŝchitku njeŝiŝtoŝcŝ a ŝłocŝ a wono doŝonja, ŝ cŝemuŝ je Wóh cŝi jo daŝ: ŝbóŝnu twoju duŝchu cŝini.

Boŝe ƚłowo je naŝche najdróŝŝe ƚubko, naŝch ŝchit a ŝboŝe a ŝiwjenje, naŝch ŝudnik a ŝbóŝnychcŝinjeŝ. Pŝchijimaj jo, mój luby ŝchėŝcŝijano, ŝ cŝiŝchey myŝlu. Njech je wono ŝwėza twojimaj nohomaj a ŝwėtko na twojim pucŝu. Njech je twoja ŝtajna paŝtwa a ŝyropa ŝa cŝaŝ twojeho podróŝniŝtwa na ŝemi. Potom teŝ tebe junu do njebjeŝeje kraŝnoŝcŝe dowjedŝe.

Ğdŝerŝ, Rnjeŝe, ŝam
To ƚłowo nam;
Wŝchacŝ wot tebe jo mamy,
So na ŝemi
Pucŝ ŝ ŝbóŝnoŝcŝi
My pŝeŝ njo namaŝamy. Ğamjeń.

M. H.

B.**Sal. 1, 16—21.**

ŝapocŝtol ŝalub napomina naŝ wŝchitŝich:

„Njech łóŝdy cŝłowjeŝ je ŝpėŝchny ŝ poŝłuchanju, njeŝpėŝchny paŝ ŝ rėcŝenju a njeŝpėŝchny ŝ hnėwu!“

1. Ğŝi krótko ƚłowa, tola dŝėlo ŝa ŝŝle ŝiwjenje;
2. ŝ wotŝal doŝtawamy móz, kiŝ tole ŝkutkuje?

1. Njech łóŝdy cŝłowjeŝ je ŝpėŝchny ŝ poŝłuchanju. Njeŝŝmy my to? Njeje tole napominanje njenuŝne? We wėŝtym naŝtupanju ŝawėŝe. Kaŝ ŝpėŝchny je cŝłowjeŝ ŝ poŝłuchanju, hdyŝ ƚo nam praji, ŝchtoŝ ƚo nam lubi! Kaŝ ŝpėŝchny je ŝ poŝłuchanju, ŝchtoŝ nam wuŝitŝ pŝchijneŝe! Kaŝ ŝpėŝchny ŝ poŝłuchanju teŝ na hłóŝ ŝawjednika! Kaŝ ŝpėŝchny ŝ poŝłuchanju, hdyŝ ƚo wo druhich powjeda a to nėŝchto nowe a ŝchłóđne! Ale na to ŝapocŝtol nje-myŝli. Wón myŝli na ƚłowo wėrnocŝe, na Boŝe ƚłowo, ŝe kotrehoŝ poŝłuchanju dŝyrbimy ŝpėŝchni bycŝ. Kaŝ Marja ŝ Jeŝuŝowymaj

nohomaj, kaŝ Kornelius, jako chŝyŝche jemu Pėtr přėdowacŝ, tajŝy dŝyrbimy bycŝ. A tola kaŝ daloŝo wot teho jich taŝ wjele je! Wóni njechadŝa ƚo ŝchtraŝowacŝ dacŝ wot Boŝeho ƚłowa. Kaŝ je nuŝne, ŝo ƚo nam pŝchimoła: njech łóŝdy cŝłowjeŝ je ŝpėŝchny ŝ poŝłuchanju! Kaŝ nuŝne je, ŝo ƚo ŝa to přozujemy. ŝŝle ŝiwjenje dołhe doŝcŝ njeje to nauŝnycŝ.

Njech łóŝdy cŝłowjeŝ je njeŝpėŝchny ŝ rėcŝenju. To ŝmy my teŝ we wėŝtym naŝtupanju — njeŝpėŝchni ŝ ƚłowu pŝnacŝa pŝchėd wuŝmėwzami a njewėrijazy, njeŝpėŝchni ŝ ƚłowu ŝjednanja, hdyŝ ŝmy ƚo ŝwadŝili, njeŝpėŝchni ŝ rėcŝenju ŝ cŝłowjeŝami a ŝ Bohom. Ale tola na druhim boŝu kaŝta ŝwjetrniwoŝcŝ jaŝta! Kaŝ ŝpėŝchny je jaŝt, hdyŝ ƚo wo ŝwėtne jedna, hdyŝ rėka wobrėcŝecŝ a ŝawjeŝeŝ, hdyŝ rėka bliŝŝchemu ŝchto poroŝowacŝ, jeho ŝabludŝjenja roŝŝchėcŝ, Boŝe pucŝe miŝchrowacŝ. Mały ŝtawcŝk je jaŝt, ale ŝchto je nad nim ŝ njeŝom? Kaŝ nuŝne je tehođla napominanje njeŝpėŝchny bycŝ ŝ rėcŝenju, kaŝ cŝeŝto je to nauŝnycŝ! ŝŝle ŝiwjenje dołhe doŝcŝ njeje.

Njech łóŝdy cŝłowjeŝ je njeŝpėŝchny ŝ hnėwu. Wlacŝi to teŝ łóŝdemu? ŝich wjele ƚo tola taŝ loŝko njeŝoŝhnėwa. Wŝmi paŝ ŝa ƚłowo hnėw njeŝpoŝojnoŝcŝ, woboŝnoŝcŝ a potom to napominanje łóŝdeho naŝtupa. ŝadoŝcŝ hiba ƚo w łóŝdeŝ wutrobje; jej wobaracŝ dŝyrbimy přozowanje łóŝdeho dnja bycŝ, to dŝėlo doŝonjeŝ, je najdlėŝŝe ŝiwjenje pŝchėkrótko. Duŝ je wėrno: Ğŝi krótko ƚłowa, tola dŝėlo ŝa ŝŝle ŝiwjenje.

2. Ğ wotŝal bjerjemy móz to doŝonjeŝ. „Wŝchitŝon doŝry a doŝonjany dar pŝchijńdŝe ŝ wyŝoŝoŝcŝe,“ taŝ ŝapocŝnje ƚo naŝcha epiŝtola. Ğ wyŝoŝoŝcŝe doŝtawamy móz, kotraŝ to wuŝkutkuje — wot Wótza ŝwėtko. Wón je naŝ ŝpłodŝil po ŝwojej woli, wón je doŝry ŝtutŝ ŝapocŝal a jón teŝ doŝonja. Wot njeho wuŝchadŝa nowa móz do wutrobny, wot njeho ŝwėtko na ŝlepe wócŝko, wot njeho móz ŝłyŝčenja do hłucheho wucha, wot njeho móz jaŝt wobŝnjeŝicŝ, teŝ nad hnėwom a ŝadoŝcŝu doŝycŝ. To dŝyrbimy wŝchitŝy naŝhonicŝ.

ŝapocŝtolej ŝafubej je ƚo poroŝowalo, ŝo wón jeno wo ŝtutŝach a niŝ wo moŝy wėry rėcŝi. Taŝ njeje. Wot horŝach, to je jeho ƚłowo. Ğdyŝ wón wo ŝtutŝach wjazy rėcŝi haŝ druhny, ŝ wotŝal ŝ nim móz pŝchijńdŝe, to wón derje wė. Wot horŝach pŝchijńdŝe wŝchitŝon doŝry dar, wot tam ŝoŝmi ƚo ŝwėtko a ŝłóđki mėr. So my bjeŝ Jeŝuŝa niŝo njeđoŝonjamy, to wón derje wė a roŝumi. Pŝeŝ Jeŝuŝa ŝ doŝremu bohaboŝaŝnemu ŝiwjenju! Jeŝu, daŝ doŝycŝ! Ğamjeń.

Cantate.

(Pŝalm 98, 1.)

Ğłóŝ (W. miŝ. harŝ., cŝo. 101.): Ğalleluja! Woha ŝhwalicŝ —.

Ğpėwajcŝe nėtk ŝhėrluŝch nowy, Ğotŝiŝ wumozeni ŝcŝe,
Ğtawy njebjeŝeje hłowy, Ğboŝowne ƚo ŝradujcŝe!
Jeŝuŝ, kral waŝch, ŝiwy je, Ğe ŝmjercŝe waŝ wumjedŝe. —

Ğemu, kiŝ ƚo podda jemu Ğa miŝdu ŝwėry Boŝeje,
Doŝomha wón ŝ njebjeŝkemu Poŝoju, ŝo ŝbóŝny je.
Ğujesej ŝłuzicŝ ŝwólniwje Poŝluŝchnemu radoŝcŝ je.

Ğowny Duch je daŝ ƚo jemu Do wutrobny ŝ wyŝoŝa,
Ğ herbŝtwu hlada njeŝwjadnemu Duŝcha jeho wėrijaza,
Ğhėrluŝch nowy ŝalkincŝi W cŝiŝtej Boŝej luboŝcŝi;

Wŝchetoŝ wucŝėt je Duch ŝwjaty, Ğotryŝ dawa pŝnacŝe,
Som' ŝa ŝawdawŝ herbŝtwa daty, Wodŝi pucŝ do wėrnocŝe;
Wón je troŝtaŝ najluŝŝchi, Poŝoj Boŝi wudŝėli!

Gzini krašne wšchěduje džiwu, **Wěru** pschisporjejo nam;
Wobdžer pschezo miłosćiwu **Ma** puczu dom k njebjesam,
Esłabnych wón naš pohylnja, **S** troštom sbóžnym wofschewja.

Dziwy hnady bohateje **Pschewodžeja** wěrjazych
S nusy na šwěcze tu wscheje **Do** njebies dom sbožownych;
Anjes jich žiwu pschekrašni **Sim** šo polnje w sbóžnosći. —

Halleluja saspěwaju **Sunu** sbóžni wysłaze,
Hdyž šo šhromadžili w raju **Pšchi** Anjesa šu krašnosće,
 — **Tam** šej, duscha, požadaj! **Ma** czěr k njebjesam šo staj! —

U.

Jutrowne spěwanje.

(Psalm 118, 15.)

Slót (Spěw. wjekele S. Ril., czo. 5): **Anježe**, ty šy našcha jašnosć! —

S **wjekełoscju** postatuimy
Wumoženi se šmjercze,
Rhěrłusch nowy sanošchujmy,
Dobyl šmy žiwjenje!
Spěwa wscha džě stwórbu nowa,
So je **Sbóžnik** stanył s rowa!

So je dohycze nam krašne
Dostalo psches **Desuša**,
Wo kublo duž žane czašne
Njech šo duscha njestara!
Sbožu dajmy njeswjadnemu
Sakčžecž nětko jutrownemu!

W hětach Zionskich je sbože
Sesłhadžalo njebieske;
Dych džěl, **kotřiž** džěczi **Bože**
Esu, je wěcžne žiwjenje;
Prawych herbstwo krašnosć budže,
Hdyž šwět šhrobly šhinje w šudže!

Prawiza je móžna **Boža**
Hrěch, šmjercž, czerta pobila,
Šěrschtu žiwjenja a sboža
Se šmjercze pak wuwjedla,
 — **Leho** nětk šo šradujemy,
S **Anjesom** sbóžni k njebju džemy.

Anjesa krašnosće džě chžemy
Posbėhowacž sbožowni,
Domiz junu pocžehnjemy
Domoj k wěcžnej radošći.
Dobywa njech žiwa wěra
Našcha hacž do hětow měra!

Halleluja, šahorjene
Žiwje s ducha radošće,
Klineč psches cžłowstwo wumožene
Horje k njebju wot semje! —
Šesuš, **Wumožnik** nam mižy,
Šěrschta dohycža, je žiwu! —

U.

Sažne wobroczenje.

Wěrne a **wužitne** powjedańcžko se staršcheho cžaka.

(Potracžowanje.)

„**Wjazy** dnžli tyžaz krócž by moja móž mje wopuschčžila,

njeby-li wón mje pohylnil. **Ša** špóšnatam, šo bjes njeho ničžo nješšym. **Wón** je wšchitko we wšchěm.“

„**Gzim** bóle móžu šwoju starosć do jeho kłina wuššpacž, cžim wjazy možy šacžuwam, jeho šasnje džeržecž. **Uch**, bych jeno mohla psches jeho hnadu šo jemu hacž do pošledneho wofomiknjenja doměricž! **Ša** šo šmjercze njeboju, pschetož ja wěrju, šo je wón jej žahadlo wšal. **U** šajku sbóžnosć dawa wón tamnu štronu! — **Šraječe** mi, mój knježe, myšlu šebi pravje? **Ša** njewěrju, šo šo mylu; pschetož ja šaložam šwoju žyłu nadžiju na **Šesom** **Rhryšta**. **Šrašam-li** šo šwoju wutrobu, dha šo štrachuju, šo na to špuschczecž, pschetož wona je nješwěrna a je mje hušto šjebala. **Wobrocžam** pak šo k **Rhryštušej**, dha dawa wón mi šlubjenja, kotrež mje wofschewjuja a pohylnjuja, tak šo njewěm, cžehodla dhrbjala na jeho možy a jeho woli, mje sbóžnu cžinicž, dwělowacž. **Ša** šym w jeho rukach a w tych chžu šawostacž. **Ša** wěrju, šo wón mje njewopuschčži ani nihdy nješkomdži, ale budže tón škutk, kotrež je we mni šapocžal, tež dokonjecž. **Wón** je mje lubował a šo ša mnje podal a jeho dary nješbu šajše, šo by jemu jich žel bylo. **W** tej nadžiji šym žiwa, w tej nadžiji žadam šebi wumrjecž.“

Mjes tym šo wona tak rěcžesche, wobladowach šo po jštwje a prajach šam pschi šebi: **Sawěrn**, tu ničžo njeje hacž **Boži** dom a tu šu njebieske wrota! **Wšchitko** w žylej štwje bě cžiste, lešne a lubošne. **Žyle** popoždnie bě wjedro mutne bylo, ale runje jako chžyšche šo šlónžo šhowacž, šapocža wono šwěcžicž a rošjašni štwu. **Ma** polžy štejachu něotre rynki žynowych a bělych talerjow a pódla na šcžěnje wišachu něotre wobrašy pod šchleńžu, mjenujžy narod, šchcženža, šchžowanje a horjestacže **Šesom** **Rhryšta**. **Runje** na nje šwěcžesche šlónžo. **Ma** drugej šcžěnje wišasche **Šerusalem** a šnamjo stareho a noweho cžłowjeka. **Raž** běchu šcžěny tak běle a cžiste, tak běle a cžiste bě tež wšcho druge wo jštwje. **Šorědko** šwěcži **Bože** šlónžo do domu, hdyž by tak šjawnje widžecž bylo, šo je pschi wschej nišosći a šhudobje šwontomna cžistosć a pošbožnosć dusche štowaršchena, šaž to tudy běšche.

Šašnosć šahadžazeho šlónža bě šnamjo jašneje radošće, s kotrež tuta mloda šchescžijanka na tym běšche, šwojeho žiwjenja běh wobšamknyč. **Esłončne** pruhi, kotrež runje na wobrašy šwěcžachu, padachu s nich na **Marijne** woblicžo a rošjašnichu tošamo. **Ma** jejnym blědym woblicžu bě widžecž cžiche podacže, wjekele doměrjenje, wěrna ponižnosć a lubošcžepožna starosćiwosć, psches cžož šacžucža jejneje wutrobny žyle k wurasej pschindžechu. **Ša** rošrěcžowach šo hišcže něotre wofomiknjenja lubošnje s nej a wobšamknych šwoje wopytanje s krótkej modlitwu.

Gžichi pokoj knježesche po žylym kraju, jako psched wjecžorom dom džěch. **Slót** rujo, wowžy bjecžo s paštwy dom džěchu, muschki a bruki hrajachu w powěšije; pošlednje spěwanje ptacžkow, lubošne hłošy šolobitow a s daloka žunje šchumjenje rěcžkow běšche šlyšecž. **Šwjata** cžiščina wjecžora knježesche wšchudžom šolo šokoło, tak šaž w mojej duschi. **To** wubudži wšchelake wopomnjenja we mni, na kotrež bě mje moje wopytowanie hižom wjedlo. — **Šchtóž** to, šchtož w **Božej** štwórbje widži a šlyšči, w šchpihelu **Božeho** šłowa wobhladowuje, tón dostawa najrjeńšche wukładowanje bójškich wěrnosćow. **To** je wulka hnada, hdyž móžemy je wužiwacž, a budžemy psches nje k **Bohu** wjedženi.

* * *

To je jara šwjekełaze, hdyž widžimy, šo ma **Wóh** šrijedža w duchownej cžěmnošći, kotraž we wjele krajach knježi, tola lud, kiž w prawej wěrje a wěrnej pobožnosći šo k njemu džerži. **Hušto** namakamy wofobny, kiž šu šamo ša šo žiwe a maju malo škadnosće, hnadne pomozne wěžy wužiwacž, ale dostawaju dobre šbudženje. **Pšchindu** psches to, šo **Wóh** jich cžiche wopomnjenja, cžitanje a modlenje žohnuje, k sbóžnemu wobšhaddej s nim a šu woprawdže jara dobri šchescžijenjo. **Šwjata** pschibłuschnosć wučerjow je, na

tajke snamjenja kedzbowacz a je wysofo wazicz, hdy by so jim pola nich tež wschitko po jich myšli bycz niesdalo. Tón knjes wschat swojich snaje, kotřiz, hacz runje potajnje a kani sa so živi, Khrystufowe mjeno mjenuja a wot wscheje nieprawdosce wotstupuja. Woprawdže, mjes nimi su fcheščizienjo, na kotřichž móže so naložic, sčtož jedyn dostojny wuczeť praji: „Wjazn dnyli jena najkrafnišich parlow leža w najhlubšich hlubinach morja potajnych; wjazn dnyli jena lubošnych różiczkow wuczeťa, a ničto je njeptynje, jich rjane wonjenje so w puščiznje šhubi.“

To pak i Mariju žyle tak njeběše. Zejna pobožnosć běšče so drje w potajnym sapočala a wobtwjerdžila, a jeno malo bě iychkamych, kotřiz ju snajachu; ale jejne žiwjenje bě wužitne a pětne, jeje stónčenje sbóžne a po jejnej šmjerezi šwěčesche so jejne snamjo jašnje psched ludžimi. Za chzu spytacz, so bych to wopřiacz mohł.

(Přichodnje dale.)

Wschelake i bliska a i daloka.

— S **Njeřwacžidla**, 3. meje 1906. Zyrkwine knihi (agenda) našeje ewangelsko-lutherseje krajneje zyrkwy: mějachu w druhim wudawku wuic. Te same swopščijeja w I. dźělu: porjad Božeje služby, dale powšchitkowne zyrkwine modlitwy a stónčnje hudžbny pschistawt; w II. dźělu wošebite božoflužbne skutki, to je čžitanje a modlenje po Božim pišnje pschi fchčzenizach, wobnowjenju fchčžeńskeho šluba, woprawjenjach, měrowanjach, khowanjach a pschi někotřich druhich zyrkwinych šwjatocžnych skutkach. Ewangelsko-lutherse krajne konsistorstwo bě wulkomyšlnje wobšamklo, nowy wudawt agendy šašo tež šerbskim wošadam šerbski posčizic, hacz runje bě tu wot přenjehe wudawka hiščeže došč eksemplarow na škladže. Wono wsja nowy wudawt šerbskeje agendy šašo do šwojeho naklada a šaplaczi i wulkim pjenjesom, sčtož je pschi małym šerbskim nakladže pódla małych dohodow wot pschedatnych agendow šaplacžic.

W pošlednich dnjach měřaza novembra 1905 wobroczi so krajne konsistorstwo na knjesa šararja Šakuba w Njeřwacžidle i powješču, so je so rukopiš pscheměnjeneje němskeje agendy do čžiščžeńje dał, a i tym prasčenjom, hacz chze šarar Šakub, kaž něhdy knjes D. Šmišch, šerbski wudawt agendy i pscheloženjom, i napřbanjom a i pschehladanjom čžiščže šhotowacz. S wutrobnyh džakom ša postaranje našeje najwyschšcheje zyrkwineje wyschnosče ša naš Šerbow šarar Šakub to pschija. Šeho proštwu i Bohu běšče, so by tón knjes pomoz a radženje i hnadu wobradžil. Wošebje ležesche jemu na starosči, so by so woprawdže radžilo, šerbsku agendu i němskeje hromadže, tež w čžiščču hotowu, wošadam pschepodacz. To je so i Bohom štało. Njedželu Misericordias Domini, 29. haprleje t. l., bu nowa agenda w žylej Šakskei w krajnej zyrkwi do trjebanja wfata.

Přchi teje škladnosči dnyrbimy našpomnic, so je knjes Marko Šmoleť (kotřiz je, kaž jeho njebo nan přeni, tak tutón drugi wudawt šerbskeje agendy čžišččal) žyle we wučzinjenym čžafu a wscho hacz nanajrjeńšcho došonjal. Tutón čžiščč jeho woprawdže čžesčzi. Přchi tym na žane waschnje nochzemny šabycz, na šwěrne džělo hudžbneho wotřjada špomnic, kotřiz je i redaktorom šerbskeje agendy te listna i dnyřkami (hudžbny wotdžěl) šestajal, mjenujžy: knjes šarar Mršak i Hrodžišččeza, knjes šeminarški wyschšchi wuczeť Fiedleť i Budyščina a knjes šantor Šalich i Njeřwacžidla. Šim wschěm budž wutrobny džak prajeny, wošebje pak knjesej Fiedleťej, kiž je, i lubošču i Šerbam, jara čžezke džělo i najšwěrnisčej prošu krafnje došonjal.

3. meje šmėdžesche šarar Šakub i Njeřwacžidla so do Draždžan podacz a nowu šerbsku agendu konsistorstwu w Draždžanach přiođ-

položic a ju wotedacz. Přchi tym šmėdžesche tež šchšchecz, so krajne konsistorstwo šwoje špodobanje nad tym wupraji, so je so šerbska agenda w postajenym čžafu a tež hewaf we wschěm tajka, kaž bě do přědka wučzinjene, došotowala. Knjes šarar Šakub pak so wysofemu krajnemu konsistorstwu w mjenje šerbskich wošadow podžakowa ša postaranje konsistorstwa ša naš Šerbow.

Bohu budž čžesč, šhwalba a džak ša wscho!

Druhi dopiš wo agendže.

— Nowy wudawt agendy je so w šakskei ewangelskei zyrkwi šawjedł. Tež šerbski wudawt je so i nowa wudal. Wulku prošu šerbskeho wudawka je i wulkej woporniweje dželawosču knjes šarar rchzeť Šakub wobštaral. S njewustawazej pilnosču je wón tole wulke džělo w jutrownym nufnym čžafu došonjal a šluscha jemu džak našeho žyleho šerbskeho luda. W tym šamym rjanym čžiščču, kaž přjedawšchi, je so šerbski nowočžiščč wot knjesa Šsmolerja wobštaral. Nowa agenda pschiješče wschelake pscheměnenja w liturgiji. Město šłowa intonazije je so šchpruch pschiswalo. Šdnyž na njedželskich dnjach duchowny wo šmilnosč knjesowu prošcho špěwasche: „Kyrie“ a wošada wotmolwi „elejsom“! je so ša to štažilo: „Knježe Božo“, „Šmil so“! Šady teho je so hnadny šchpruch nuts štažil, kiž chze nam wotmolwjenje Bože na tule proštwu dacz. Tónle hnadny šchpruch došal pobrachowasche a běšče to pschetorhjenje w šwiřowazej myšli liturgije. Po tym hnadnym šchpruchu ščžehuje, kaž hacz došal: „Čžesč budž Wótzej a Ššynej a šwjatemu Duchej“. Nowe porjady Božeje služby, kotřez móža šebi wošadni do swojich špěwatšich položic, je š. Šsmoleť po poručnosči konsistorstwa čžišččezč dał. Wone su we wudawatni Šerbskich Nowin ša 3 pjenježki došacz.

— Nowy šejm w Ruskei (duma), kotřiz je so w pošlednich tnyženjach wušwolil, je š swojim wuradženjám šchtwóřk hromadu štupił. Wóh daj, so by wón krajej a ludej i šbožu a i šdžerženju šnutškowneho měra špomozny byl.

Dalšche dobrowólne dary ša wbohe armeniske šhroty i pomozny w nuy:

S Čžorno-Šhołmcžauskeje wošady psches knjesa šararja Wendta: wot džakowneje žony w Štačezach 5 hr. — np.

S Kafečanskeje wošady:
Štrub w Šitku 1 " 30 "
N. N. i Komorowa 1 " — "

S Michalskeje wošady w Budyščinje:
M. i Š. 5 hr. — np. delka 31 " 50 "

N. N. i Š. 1 " — "

S. — " 50 "

P. pod hrodom 1 " — "

S. " " 1 " — "

B. " " 5 " — "

Br. " " 1 " — "

P. i R. 5 " — "

S. B. i B. 3 " — "

S. M. i Š. 3 " — "

Kr. 5 " — "

M. w R. 1 " — "

Hromadže 31 hr. 50 np.

Hromadže: 116 hr. 30 np.

W mjenje wbohich šhrotow wutrobny džak.

Góleč, redaktor.

„Bombaj Wóh“ njeje jenož pola knjesow duchownych, ale tež we wschěch pschewawarňjach „Šerb. Nowin“ na wfach a w Budyščinje došacz. Na šchtwóřč lěta placzi wón 40 np., jenotliwe čžiščla so ša 4 np. pschewawaju.